

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der er et centralt ord i forslaget, og det er opsparing. Kristeligt Folkeparti mener ikke, at det er præcis den måde her, vi skal gøre det på. Men det er rigtigt, som alle taler om, måske minus Fremskridtspartiet, at opsparing er vigtig, og at der også er muligheder for opsparing.

Nu har vi jo talt om mange forskellige ting i dag, men der er jo vitterlig mange, som ikke har mulighed for opsparing. Så kan man jo sige, som hr. Glistrup var inde på, at man ikke skulle spare op, hvis man havde hus. Hvis man ikke kunne, så skulle man ikke, og man skulle heller ikke betale for hinanden alligevel og sådan noget. Men der er da noget med, at vi har forskellige indtægtsmuligheder. Hvis vi alle sammen havde lige store indtægter og lige store udgifter, så kunne man måske få lidt retfærdighed i det, og det vil der ikke blive alligevel.

Vi er meget forskellige, og nogle er syge og svagelige, nogle har meget lave indkomster og har ikke den mulighed for opsparing, som andre har, og derfor har vi en hel masse love, der udligner tingene, sådan at ingen i Danmark skal lide nød. Det er meningen med det. Man taler om solidaritet på mange forskellige måder, og det må der også være på dette område.

Kristeligt Folkeparti er derfor kommet med et forslag til folketingsbeslutning om at se på opsparingsvejen og -mulighederne med hensyn til de skatter, man betaler, og de ting, man har. Man kunne jo også tvinge opsparing igennem, vi har haft bunden opsparing, og vi kunne lave meget andet, hvor vi ligesom straffer folk. Vi synes, det positive i et forslag som dette er, at man vil præmiere opsparing, men så er spørgsmålet: Hvor mange kan, og hvor meget kan man klare? Udvalgsbehandlingen kan måske give svar på nogle af spørgsmålene.

Bente Juncker (CD):

Jeg siger tak for de bemærkninger, der er kommet til CD's forslag. Ministeren var inde på, at regeringen havde nedsat et udvalg til opsparingsfremme. Så vil jeg gerne spørge ministeren: Hvornår slutter det udvalg, er det noget, der sker i år, til næste år eller hvornår? Nu har det snart siddet temmelig længe, synes jeg, men det kan være, at man ikke rigtig kan blive enig.

Centrum-Demokraternes forslag her i dag skal ses som et beskedent forslag, hvor alle kan være med. Vi har sat beløbet til 15.000 kr. og en

præmiering på 20 pct. af det opsparede beløb. Det er jo sådan, at man er nødt til at give en præmiering, man er nødt til at vise en gulerod, ellers er der ingen mennesker, der sparer op.

Opsparingsforslaget har fået en ublid medfart her, og det kan jo undre lidt, for det skorter aldrig på at bruge pisken herinde – jeg behøver bare at nævne renteaftgiften – dér kan stort set alle være med.

Men CD ser hen til, hvad regeringen kan komme med, og jeg vil da godt sige, at vi agter at komme med andre forslag inden for dette område i løbet af de kommende måneder.

Glistrup (FP):

Det var rørende at høre ordføreren for forslagsstillerne inden for få ord fortælle, at her er et beskedent forslag, hvor alle kan være med. Når alle kan være med, så er det ikke beskedent. Hvis der kan være 2 eller 3 millioner skatteydere, der hver kan få et fradrag i deres indkomst på nogle tusinde kroner, så bliver det altså ikke beskedent, i hvert fald ikke efter det, som vi er opdraget med hjemme hos mig.

Men det, som jo gik igen både hos forslagsstilleren og hendes trofaste sekundant i dag, fru Inger Stilling Pedersen, var jo, at de gjorde den kæmpemæssige forskel på, om man præmierer, som man gør her, hvor det er godt med guleroden, hvorimod den bundne tvangsopsparing er noget møg, for det er pisk, og det er tvang.

Men det er aldeles forkert at bruge sprogets gloser på den måde, for sandheden er, at hvis vi har f.eks. 20 mia. kr. til rådighed for skattelettelser og man bruger 12 mia. kr. til de mennesker, der har penge tilovers til at lave en ny opsparing og sætte ind på en bankkonto, så betyder det jo, at der er andre mennesker, hvad enten de så er parcelhusejere eller lejere eller ældre eller børnefamilier eller i eksport- eller importproduktion eller noget andet, der ikke får deres 12 mia. kr. i skattelettelse.

Derfor er kernen først at finde frem til, hvor meget det enkelte parti mener at man har til rådighed til skattelettelser, og Fremskridtspartiet mener altså, at vi i øjeblikket til både direkte og indirekte skatter har omkring 35 mia. kr., som vi med det samme kan bruge til skattelettelser. Så kan vi altid fortsætte med at lave skattelettelser for yderligere 200–300 mia. kr. over de næste år, men i første omgang kan vi i hvert fald klare en skattelettelse på 35 mia. kr.